

Sygn. akt II K 38/16

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 czerwca 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gorzowie Wlkp. II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący SSO Kamil Jarocki

Protokolant: st. sekr. sąd. Magdalena Ławniczak

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej Jerzego Barana

po rozpoznaniu w dniu 2 czerwca 2016 r.

sprawy

M. A., syna S. i V. z domu L., ur. (...) w W. (...)

skazanego prawomocnymi wyrokami:

- 1) Sądu Rejonowego w Międzyrzeczu z dnia 13 grudnia 2010 r. w sprawie **II K 1662/10** za ciąg przestępstw popełnionych w okresie od 25 marca 2010 r. do 28 kwietnia 2010 r. z art. 190 § 1 kk na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania tytułem próby na okres 3 lat;
- 2) Sądu Rejonowego w Międzyrzeczu z dnia 25 marca 2011 r. w sprawie **II K 55/11** za przestępstwo popełnione w dniu 19 stycznia 2011 r. z art. 244 kk na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat; na podstawie art. 71 § 1 kk wymierzono karę grzywny w wysokości 50 stawek dziennych po 10 złotych każda; postanowieniem z dnia 25 października 2012 r. Sąd Rejonowy w Międzyrzeczu zarządził skazanemu wykonanie kary pozbawienia wolności, a orzeczeniem z dnia 23 listopada 2012 r. skrócono ww. okres zarządzonej kary o 50 dni, tj. o okres odpowiadający liczbie wykonanych stawek dziennych grzywny; karę pozbawienia wolności wykonano od 22 listopada 2012 r. do 02 kwietnia 2013r.;
- 3) Sądu Okręgowego w Gorzowie Wlkp. z dnia 13 marca 2014 r. w sprawie **II K 119/12** za:
  - a) ciąg przestępstw popełnionych w okresie od bliżej nieustalonego dnia miesiąca sierpnia 2011 r. do bliżej nieustalonego dnia miesiąca października 2011r. z art. 190 § 1 kk na karę 5 miesięcy pozbawienia wolności;
  - b) przestępstwo z art. 158§1 kk popełnione w dniu 06 listopada 2011r. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności
  - c) przestępstwo z art. 13§1 kk w zw. z art. 282 kk popełnione w bliżej nieustalonym okresie poprzedzający dzień 15 października 2011r. na karę 1 roku pozbawienia wolności oraz grzywny w wysokości 120 stawek dziennych po 20 złotych każda;
  - d) przestępstwo popełnione w dniu 15 października 2011r. z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 158 § 1 kk na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności
  - e) przestępstwo z art. 282 kk i art. 204 § 2 kk w zw. z art. 12 kk popełnione w bliżej nieustalonym okresie pod koniec miesiąca października 2011r. na karę 1 roku pozbawienia wolności oraz grzywny w wysokości 120 stawek dziennych po złotych każda; orzeczono przepadek równowartości korzyści osiągniętej z przestępstwa w kwocie 150 złotych solidarnie z M. S.;

f) ciąg przestępstw popełnionych w okresie od 02 grudnia 2010 r. do miesiąca października 2011r. z art. 203 kk w zw. z art. 204 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 65 § 1 kk na karę 2 lat pozbawienia wolności i karę grzywny w wysokości 300 stawek dziennych po 20 złotych każda; orzeczono przepadek równowartości korzyści osiągniętej z przestępstw w kwocie 170.025 złotych;

g) przestępstwo z art. 13 § 1 w zw. z art. 204 § 2 kk popełnione w miesiącu styczniu 2011r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywny w wysokości 120 stawek dziennych po 20 złotych każda;

przy czym wymierzono mu karę łączną 2 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności i grzywny w wysokości 350 stawek dziennych po 20 złotych każda; na poczet kary pozbawienia wolności zaliczono okresy tymczasowego aresztowania: od 07 do 22 listopada 2011r. i od 02 kwietnia 2013 r. do 03 lipca 2013r.; karę pozbawienia wolności wykonuje się od 28 października 2015 r.;

4) Sądu Rejonowego w Międzyrzeczu z dnia 25 września 2015 r. w sprawie **II K 75/15** za przestępstwo popełnione w okresie od dnia 04 lipca 2013 r. do końca czerwca 2015 r. z art. 209§1 kk na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat;

I. Na podstawie art. 85§1 i 2 kk, art. 86§1 i 4 kk i art. 89§1b kk łączy orzeczone wobec skazanego M. A. wyrokami opisanymi w części wstępnej wyroku w punkcie 3 (II K 119/12) karę łączną pozbawienia wolności i w punkcie 4 (II K 75/15) karę jednostkową pozbawienia wolności i wymierza mu karę łączną 2 (dwóch) lat i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności.

II. Na podstawie art. 572 kpk umarza postępowanie w pozostałym zakresie.

III. Pozostałe rozstrzygnięcia zawarte w połączonych wyrokach pozostawia do odrębnego wykonania.

IV. Na podstawie art. 577 kpk zalicza skazanemu na poczet orzeczonej w punkcie I części dyspozytywnej wyroku kary łącznej pozbawienia wolności okresy wykonywania kary łącznej pozbawienia wolności wymierzonej w sprawie II K 119/12 Sądu Okręgowego w Gorzowie Wlkp. od 7 listopada 2011r. do 22 listopada 2012r., od 2 kwietnia 2013r. do 3 lipca 2013r. i od 28 października 2015r. od godz. 16.00 do 2 czerwca 2016r.

V. Zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. I. S. kwotę 295,20 zł tytułem wynagrodzenia za nieopłaconą obronę udzieloną z urzędu.

VI. Zwalnia skazanego od ponoszenia wydatków związanych z wydaniem wyroku łącznego obciążając nimi Skarb Państwa.

Sygn. akt II K 38/16

UZASADNIENIE

Skazany M. A. wniósł do Sądu Okręgowego w Gorzowie Wlkp. o wydanie wyroku łącznego postulując wymierzenie skazanemu kary łącznej z zastosowaniem pełnej absorpcji.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

M. A. skazany został prawomocnymi wyrokami:

5) Sądu Rejonowego w Międzyrzeczu z dnia 13 grudnia 2010 r. w sprawie **II K 1662/10** za ciąg przestępstw popełnionych w okresie od 25 marca 2010r. do 28 kwietnia 2010r. z art. 190 § 1 kk na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania tytułem próby na okres 3 lat. Skazanie to uległo zatarciu.

6) Sądu Rejonowego w Międzyrzeczu z dnia 25 marca 2011 r. w sprawie **II K 55/11** za przestępstwo popełnione w dniu 19 stycznia 2011 r. z art. 244 kk na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, z warunkowym zawieszeniem jej wykonania

na okres próby 3 lat; na podstawie art. 71 § 1 kk wymierzono karę grzywny w wysokości 50 stawek dziennych po 10 złotych każda; postanowieniem z dnia 25 października 2012 r. Sąd Rejonowy w Międzyrzeczu zarządził skazanemu wykonanie kary pozbawienia wolności, a orzeczeniem z dnia 23 listopada 2012 r. skrócono ww. okres zarządzonej kary o 50 dni, tj. o okres odpowiadający liczbie wykonanych stawek dziennych grzywny; karę pozbawienia wolności wykonano od 22 listopada 2012 r. do 02 kwietnia 2013r.

7) Sądu Okręgowego w Gorzowie Wlkp. z dnia 13 marca 2014 r. w sprawie **II K 119/12** za:

h) ciąg przestępstw popełnionych w okresie od bliżej nieustalonego dnia miesiąca sierpnia 2011r. do bliżej nieustalonego dnia miesiąca października 2011r. z art. 190 § 1 kk na karę 5 miesięcy pozbawienia wolności;

i) przestępstwo z art. 158§1 kk popełnione w dniu 06 listopada 2011r. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności

j) przestępstwo z art. 13§1 kk w zw. z art. 282 kk popełnione w bliżej nieustalonym okresie poprzedzający dzień 15 października 2011r. na karę 1 roku pozbawienia wolności oraz grzywny w wysokości 120 stawek dziennych po 20 złotych każda;

k) przestępstwo popełnione w dniu 15 października 2011r. z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 158 § 1 kk na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności

l) przestępstwo z art. 282 kk i art. 204 § 2 kk w zw. z art. 12 kk popełnione w bliżej nieustalonym okresie pod koniec miesiąca października 2011r. na karę 1 roku pozbawienia wolności oraz grzywny w wysokości 120 stawek dziennych po 20 złotych każda; orzeczono przepadek równowartości korzyści osiągniętej z przestępstwa w kwocie 150 złotych solidarnie z M. S.;

m) ciąg przestępstw popełnionych w okresie od 02 grudnia 2010 r. do miesiąca października 2011r. z art. 203 kk w zw. z art. 204 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 65 § 1 kk na karę 2 lat pozbawienia wolności i karę grzywny w wysokości 300 stawek dziennych po 20 złotych każda; orzeczono przepadek równowartości korzyści osiągniętej z przestępstw w kwocie 170.025 złotych;

n) przestępstwo z art. 13 § 1 w zw. z art. 204 § 2 kk popełnione w miesiącu styczniu 2011r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywny w wysokości 120 stawek dziennych po 20 złotych każda;

przy czym wymierzono mu karę łączną 2 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności i grzywny w wysokości 350 stawek dziennych po 20 złotych każda; na poczet kary pozbawienia wolności zaliczono okresy tymczasowego aresztowania: od 07 do 22 listopada 2011r. i od 02 kwietnia 2013 r. do 03 lipca 2013r.; karę pozbawienia wolności wykonuje się od 28 października 2015 r.;

1) Sądu Rejonowego w Międzyrzeczu z dnia 25 września 2015 r. w sprawie **II K 75/15** za przestępstwo popełnione w okresie od dnia 04 lipca 2013 r. do końca czerwca 2015r. z art. 209§1 kk na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat.

Dowody:

- informacja z Krajowego Rejestru Karnego k. 21-22

- odpisy wyroków – k. 3a-10, 25, 27-29, 37

- informacje z bazy danych (...) k. 32-34

- akta spraw: II K 119/12 SO w Gorzowie Wlkp., II K 75/15 i II K 55/11 SR w Międzyrzeczu, II K 1662/10 SR w Gorzowie Wlkp.

Skazany M. A. karę pozbawienia wolności odbywa w Zakładzie Karnym we W.. Zachowanie skazanego podczas pobytu w Zakładzie Karnym jest poprawne. W stosunku do przełożonych jest regulaminowy. W grupie współosadzonych funkcjonuje zgodnie. Nie deklaruje przynależności do subkultury przestępczej. W Zakładzie Karnym nie był karany dyscyplinarnie, był czterokrotnie nagradzany. Jest zatrudniany jako porządkowy sprzątający oddział. Karę pozbawienia wolności odbywa w systemie zwykłym. Utrzymuje kontakt z żoną, dziećmi, rodzicami i rodzeństwem. Nie stwierdzono u niego uzależnień. Wobec popełnionych przestępstw jest mało krytyczny.

Przed osadzeniem skazany mieszkał wspólnie z obecną żoną, wspólnie prowadzili restaurację.

Dowód:

- opinia o skazanym z Zakładu Karnego we W. - k. 30-31

Sąd zważył, co następuje:

W stosunku do skazanego M. A. zachodzą warunki do wydania wyroku łącznego. Materiał dowodowy w niniejszej sprawie stanowiły odpisy wyroków, których autentyczność nie budzi wątpliwości, a także informacje z zakładu karnego – opinia dyrektora, jak również informacja z Krajowego Rejestru Karnego, a nadto wydruki z bazy (...). Ustalony na ich podstawie stan faktyczny nie budzi wątpliwości. Żaden z przeprowadzonych dowodów nie był przez strony kwestionowany, a z urzędu Sąd nie dostrzegł podstaw do ich kwestionowania.

Sąd orzeka karę łączną w wyroku skazującym w odniesieniu do kar wymierzonych za przypisane oskarżonemu tym wyrokiem przestępstwa. W pozostałych wypadkach sąd orzeka karę łączną w wyroku łącznym (art. 568a kpk). Zgodnie natomiast z treścią przepisów art. 85 § 1 i 2 kk karę łączną orzeka się, jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, zaś podstawą jej orzeczenia są wymierzone i podlegające wykonaniu w całości lub w części kary lub kary łączne za te przestępstwa. Na mocy art. 85§3 kk jeżeli po rozpoczęciu, a przed zakończeniem wykonywania kary lub kary łącznej sprawca popełnił przestępstwo, za które orzeczono karę tego samego rodzaju lub inną podlegającą łączeniu, orzeczona kara nie podlega łączeniu z karą odbywaną w czasie popełnienia czynu. Ponadto, nie podlegają łączeniu kary orzeczone w wyrokach wydanych przez sąd właściwy w sprawach karnych w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej (art. 85§4 kk w zw. z art. 114a kk). W niniejszej sprawie nie zachodzą przesłanki wyłączające wymierzenie kary łącznej w zakresie kar pozbawienia wolności wymierzonych wyrokami wydanymi w sprawach II K 119/12 i II K 75/15, bowiem obie kary zostały wymierzone za przestępstwa popełnione w czasie, w którym skazany przebywał na wolności, zaś oba wyroki skazujące zostały wydane przez sądy polskie. Jednocześnie z uwagi na fakt, że kary zostały wymierzone w odrębnych wyrokach, zachodzą przesłanki do orzeczenia kary łącznej w wyroku łącznym. Nie ma natomiast warunków do objęcia wyrokiem łącznym kar orzeczonych w sprawach II K 1662/10 i II K 55/11. Skazanie w sprawie II K 1662/10 uległo zatarciu wobec upływu próby i sześciomiesięcznego okresu karencji. Wprawdzie postanowieniem z dnia 4 grudnia 2012r. zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności, jednak postanowienie to zostało uchylone w dniu 19 lipca 2013r. W konsekwencji skazanie w tej sprawie uznaje się za niebyłe. Natomiast w sprawie II K 55/11 zarówno kara pozbawienia wolności i kara grzywny zostały wykonane.

W tym miejscu należy zauważyć, że redakcja art. 85§2 kk nasuwa wątpliwości co do treści zawartej w tym przepisie normy prawnej. Zgodnie z literalnym brzmieniem tego przepisu podstawą orzeczenia kary łącznej są wymierzone i podlegające wykonaniu, z zastrzeżeniem art. 89, w całości lub w części kary lub kary łączne za przestępstwa, o których mowa w § 1. Można wywieść stąd wnioski, że podstawą orzeczenia kary łącznej mogą być tylko te części kar, które podlegają wykonaniu, czyli nie zostały jeszcze wykonane. Takie rozumienie przepisu prowadziłoby jednak do absurdalnych rezultatów, bowiem mogłoby się zdarzyć, że z każdym dniem zmieniałby się stan wykonania danej kary, co wpływałoby na podstawę orzeczenia kary łącznej. Z pewnością nie o to chodziło ustawodawcy. Treść normy prawnej w tym przypadku powinna być wywodzona nie tylko z brzmienia przepisu art. 85§2 kk, ale także z art. 86§1 kk. Ten ostatni przepis stanowi, że sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, nie przekraczając jednak 810 stawek dziennych grzywny, 2 lat ograniczenia wolności albo

20 lat pozbawienia wolności; karę pozbawienia wolności wymierza się w miesiącach i latach. Zatem karę łączną wymierza się w granicach kar wymierzonych (a nie części tych kar jeszcze nie wykonanych). Inny pogląd prowadziłyby do oczywistej sprzeczności dwóch wskazanych wyżej przepisów, a także pozbawiałby racji bytu przepis art. 577 kpk. Przepis art. 85§2 kk należy zatem – jak się wydaje – interpretować tak, że określa on podstawę wydania wyroku łącznego, a nie podstawę wymiaru kary łącznej (z natury rzeczy można go odnosić wyłącznie do wyroku łącznego, ponieważ kara łączna wymierzana w wyroku skazującym nie ma za podstawę kar jednostkowych podlegających wykonaniu, jako że kary te są orzekane tym samym wyrokiem, który wszak jest nieprawomocny w chwili wymierzania kar). Innymi słowy przepis ten nie zakreśla granic kary łącznej, lecz wskazuje warunki do wydania wyroku łącznego (nie wszystkie zresztą), takie jak wymierzenie wcześniej kar jednostkowych lub kar łącznych podlegających wykonaniu (czyli prawomocnie orzeczonych, jeszcze niewykonanych w całości, lecz których wykonanie jest prawnie dopuszczalne i konieczne).

Kierując się poczynionymi wyżej ustaleniami i wskazaniem Sądu Okręgowego połączył w jeden węzeł karę łączną pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem opisanym w punkcie 3 części wstępnej wyroku z karą jednostkową pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem opisanym w punkcie 4 części wstępnej wyroku i wymierzył skazanemu karę łączną 2 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności. Przy wymierzaniu ww. kary łącznej pozbawienia wolności Sąd miał na względzie dyrektywę wypływającą z treści art. 86§1 i 4 kk, które stanowią, że karę łączną należy wymierzyć w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa (albo kary łącznej, jeżeli orzeczono wcześniej karę łączną) do ich sumy, nie przekraczając jednak granic określonych przepisami prawa, a także treść art. 89§1b kk, zgodnie z którym sąd orzeka karę łączną pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania, przyjmując, że miesiąc kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania równa się 15 dniom kary pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania (nie mógł przy tym sąd wymierzyć kary łącznej z warunkowym zawieszeniem jej wykonania ze względu na rozmiar orzeczonej kary łącznej). Sąd karę łączną wymierzył zatem w granicach od najwyższej z poszczególnych wymierzonych skazanemu kar pozbawienia wolności (czyli kary łącznej w rozmiarze 2 lata i 3 miesiące) do sumy tych kar (czyli 2 lata i 6 miesięcy).

Sąd, orzekając karę łączną w warunkach wyroku łącznego kierował się względami takimi jak przy orzekaniu kary łącznej w wypadku jednoczesnego osądzenia kilku czynów. Jednocześnie wymierzając karę łączną nie rozstrzygał ponownie o stopniu społecznej szkodliwości i winie w odniesieniu do poszczególnych przestępstw, biorąc pod uwagę przede wszystkim cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa (art. 85a kk). Sąd rozważał również przedmiotowy i podmiotowy związek zachodzący pomiędzy przestępstwami i różnice rodzajowe pomiędzy przestępstwami objętymi poprzednio wymierzona karą łączną, a przestępstwem osądzonym w sprawie II K 75/15. To ostatnie przestępstwo jest rodzajowo odmienne i inaczej motywowane.

Wymierzając karę łączną wskazaną w punkcie I sentencji wyroku Sąd zastosował zasadę asperacji z ciężeniem ku absorpcji, tym samym odrzucając postulat skazanego i jego obrońcy o zastosowanie pełnej absorpcji, ale też postulat prokuratora sprowadzający się do zastosowania pełnej kumulacji (2 lata i 6 miesięcy). Stosowanie kumulacji albo absorpcji, jako że są to rozwiązania skrajne, wymaga istnienia szczególnych przesłanek przemawiających za jednym albo drugim rozstrzygnięciem. W niniejszej sprawie brak takich przesłanek w odniesieniu zarówno do postulowanej absorpcji, jak i postulowanej kumulacji. Nie jest nią ani dotychczasowa linia życiowa skazanego, w szczególności uprzednia karalność, ani sposób zachowania skazanego w zakładzie karnym, który choć poprawny, nie może równoważyć jego nagannego postępowania na wolności, ani relacje pomiędzy czynami, za które wymierzono kary podlegające łączeniu. Związki przedmiotowe między tymi czynami (to jest grupą czynów, za które już poprzednio orzeczono karę łączną, traktowaną jako całość, a czynem osądzonym w sprawie II K 75/15) są odległe – czyny te godzą w różne dobra prawne, co świadczy o demoralizacji skazanego i przyjęciu postawy negującej obowiązujące normy prawne. Poza tym zastosowanie absorpcji uczyniłoby w istocie ostatni z przypisanych mu czynów zabronionych całkowicie bezkarnym, co nie odpowiadałoby wymogom prewencji indywidualnej ani generalnej. Z tych względów Sąd uznał, iż w tym przypadku nie zachodzą przesłanki do zastosowania zasady absorpcji. Wszelako Sąd uznał, że nie istnieją także podstawy do zastosowania zasady kumulacji.

W ocenie Sądu tak ukształtowana kara łączna jest sprawiedliwa i daje szansę osiągnięcia założonych celów w zakresie prewencji indywidualnej wobec skazanego.

Sąd pozostawił do odrębnego wykonania pozostałe rozstrzygnięcia wynikające z połączonych wyroków.

Stosownie do treści art. 577 kpk Sąd zaliczył skazanemu na poczet orzeczonej w punkcie I części dyspozytywnej wyroku kary łącznej pozbawienia wolności okresy wykonywania kary łącznej pozbawienia wolności wymierzonej w sprawie II K 119/12 Sądu Okręgowego w Gorzowie Wlkp. od 7 listopada 2011r. do 22 listopada 2012r., od 2 kwietnia 2013r. do 3 lipca 2013r. i od 28 października 2015r. od godz. 16.00 do 2 czerwca 2016r., czyli do dnia wydania wyroku.

W pozostałym zakresie postępowanie o wydanie wyroku łącznego z przyczyn, o których była mowa wyżej, należało umorzyć.

Należy nadmienić, że Sąd rozważał także kwestię, czy ze względu na fakt, że wszystkie przestępstwa, za które wymierzono kary objęte badaniem w niniejszej sprawie o wydanie wyroku łącznego, zostały popełnione przed 1 lipca 2015r. i przed 15 kwietnia 2016r. nie znajdują zastosowania przepisy dawne, to jest sprzed jednej bądź drugiej z wymienionych dat, jako względniejsze dla sprawcy. Analizując ten problem Sąd doszedł do przekonania, że dawne przepisy nie są względniejsze dla skazanego a ich zastosowanie nie doprowadziłoby do korzystniejszego dla niego rezultatu. W wyniku zastosowania przepisów sprzed 1 lipca 2015r. poza wyrokiem łącznym pozostałoby skazanie w sprawie II K 1662/10 (tak jak obecnie ze względu na zatarcie skazania) natomiast połączeniu podlegałyby kara jednostkowa 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczona w sprawie II K 119/12 za przestępstwo z art. 13§1 kk w zw. z art. 204§2 kk popełnione w styczniu 2011r. i kara 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczona w sprawie II K 55/11, przy takim ujęciu biorąc pod uwagę różnice rodzajowe między przestępstwami, za które orzeczono te kary i inne dyrektywy kary łącznej, nie sposób oczekiwać, że skazany mógłby realnie liczyć na zastosowanie absorpcji, poza tym należałoby na nowo orzec karę łączną za pozostałe przestępstwa osądzone w sprawie II K 119/12 (opisane w punktach od 3)a) do 3)f) części wstępnej wyroku łącznego), przy czym tu również skazany nie mógłby liczyć na pełną absorpcję, a należy zauważyć, że najsurowsza spośród kar jednostkowych stanowiąca jednocześnie dolną granicę kary łącznej wynosi 2 lata. Sytuacja skazanego zatem bez wątpienia byłaby znacznie trudniejsza przy zastosowaniu przepisów dawnych, nawet zważywszy na zaliczenie na poczet jednej z kar łącznych okresu wykonania wobec niego kary w sprawie II K 55/11. Jeżeli zaś chodzi o stan prawny obowiązujący pomiędzy 1 lipca 2015r. a 14 kwietnia 2016r., to zmiany z dniem 15 kwietnia 2016r. nie były istotne dla zasad i wymiaru kary łącznej poza odmienną redakcją art. 85§3 kk i dodanie do art. 85 §3a.

Na podstawie §17 ust.5 w zw. z §2 pkt 1 rozporządzenia Ministerstwa Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U.2015.1801) Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz obrońcy odpowiednią kwotę powiększoną o podatek VAT wynoszący 23%.

Na podstawie art. 624§1 kpk Sąd zwolnił skazanego od ponoszenia wydatków postępowania, uznając, że jego sytuacja materialna i życiowa przemawia za takim rozstrzygnięciem.

ZARZĄDZENIE

1. Odnotować w kontrolce uzasadnień.
2. Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć wnioskodawcy.
3. Przedłożyć 14 dni od doręczenia albo z apelacją.